

מתוך הספר לא במהרה הוא משכח. אמר רבי תנחום: הסובר תלמודו לא במהרה הוא משכח, מה טעם פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך.
בבלי לא הובא, והובא להלכה בשו"ע (יר"ד סי' רמו סעיף כב).

יהי רצון על חלום רע, הטבת חלום – אינה בירושלמי פ"ה ה"א [לז]:
זה שהוא רואה חלום קשה צריך לומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שיהו כל חלומתי שחלמתי, בין בלילה הזה בין בשאר הלילות, בין שחלמתי אני ובין שחלמו לי אחרים, אם טובים הם יתקיימו עלי לששון ולשמחה לברכה ולחיים וכו' הפכת מספדי למחול לי וגו' ולא אבה ה' אלהיך וגו' אז תשמח בתולה וגו'.
בבלי נה: כתוב לומר זאת בברכת כהנים. כמו כן יש בנוסח שם כמה שינויים: אינו פותח ב"יהי רצון" אלא ב"רבוננו של עולם", לא מביא את פסוקים אלה ועוד. פסוקים אלה הובאו בבבלי (שם) בהטבת חלום בפני שלושה, שאומרים לחולם "טבא הוא וטבא ליהוי וכו'", ובירושלמי לא הובאה הטבת חלום כלל²⁸.

הפסקה בכתיבת השם פ"ה ה"א [לז]:
היה כותב את השם - אפילו מלך שואל בשלומו לא ישיבנו. היה כותב שנים או שלשה שמות, כגון אל אלהים ה' - הרי זה גומר את אחד מהן ומשיב שאילת שלום.
בבלי לא הובא.

נפל לבור אריות ולכבשן – אין מעידים שמת בבלי לג.
הירושלמי דן בזה ביבמות פט"ז ה"ג [פג.], ועיין מה שכתבנו שם.

גם בעקרבים אין מעידים שמת בבלי לג.
הירושלמי דן בזה ביבמות פט"ז ה"ג [פג.], ועיין מה שכתבנו שם.

השטן מרקד – אינו בירושלמי בבלי לג. • פ"ה ה"א [לח].
בבלי כתוב שבימי ניסן השטן מרקד בין קרניו של שור שחור, וביטוי זה - שהשטן מרקד - הובא בעוד מקומות בבבלי, ובירושלמי לא הובא כלל²⁹.

המעשה ברבי חנינא בן דוסא שהוכש בבלי לג. • פ"ה ה"א [לח].
אמרין עליו על רבי חנינא בן דוסא שהיה עומד ומתפלל ובא חברבר (בלשון הבבלי ערוך, וכן בירושלמי ברכות פ"ח ה"ה [ס:]), והכישו ולא הפסיק את תפילתו, והלכו ומצאו אותו חברבר מת מוטל על פי חורו. אמרו: אי לו לאדם שנשכו חברבר, ואי לו לחברבר שנשך את רבי חנינא בן דוסא. מה עיסקיה דהדין חברבריא? כד הוות נכית (נושך) לבר נשא, אין (אם) בר נשא קדים למיא - חברברא מיית, ואין חברברא קדים למיא - בר נשא מיית. אמרו לו תלמידיו: רבי לא הרגשת? אמר להן: יבא עלי (שבועה), ממה שהיה לבי

²⁸ דרך הירושלמי למעט בסגולות, ולכן הירושלמי לא מביא הטבת חלום, שהיא פעולה סגולית, אלא רק תפילה על חלום. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף מו.

²⁹ הירושלמי ממעט להזכיר את השטן (ומזכיר רק שהשטן מקטרג), וכן אינו מזכיר שמות מלאכים ושדים, אך הבבלי מזכירם במקומות רבים. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף מז.